

Ba mươi lăm năm so với chiều dài lịch sử của một triều đại thì xa thì ngắn, nhưng với một đời người thì dài lắm,

nhất là đời với những ai quan tâm đến thời cuộc, đến vận mệnh khốn đau của dân tộc Việt Nam thì nó lại càng dài hơn.

Ba mươi lăm năm trôi qua quá thót nhót mất gì đó mất hẳn hừng! Máu, nước mắt, khổ đau, nghiệt ngã vẫn còn đây! Nhưng cuộc vượt thoát vô tận khoáng hậu của người Việt trên chông chênh sóng – mà cũng giời đất – vẫn còn ghi đậm trong lịch sử nhân loại. Riêng đời với người Việt thì hơn, làm sao có thể quên được những ngày tháng hải hùng ấy. Có lẽ nó sâu lắm mãi trong tiềm thức của mọi chúng ta.

Ba mươi lăm năm rồi mà người đi vẫn đi, không còn đi được cách vượt biên, vượt biển thì cũng tìm cách khác đi: ODP (đoàn thể), lấy vợ, lấy chồng, du học, chèo chèo làm sao để rời xa cái gọi là “thiên đường xã hội chủ nghĩa”. Chính ngay những người theo công sản cộng sản, những người được hàng ngàn năm mà a mớ nhúi, những người có cách ra đi là đi ngay để trốn khỏi cái “thiên đường” quái đản này.

Chẳng đó thôi cũng đủ để chúng mình mất cách hùng hồn rằng con người không thể sống được chỉ để công sản. Khó thay, Việt Nam là một trong bốn nước công sản còn lại mà loay hoay mãi vẫn không thể nào thoát khỏi cái thiên đường mù đen oan nghiệt ấy! Nếu miền Nam Việt Nam không bán đứng vào tay công sản vào 1975, thì chắc chắn, sau sự sụp đổ của khối công sản Đông Âu và Nga Sô, toàn cõi Việt Nam bây giờ đã là một xã hội do, giàu mạnh như bao nhiêu quốc gia văn minh khác. Ít ra cũng bằng Nam Hàn với nền văn minh nhân bản như ngày nay..

Khỏi cần phải tố cáo hay chê bai chế độ; khỏi cần luận tội tập đoàn công sản lãnh đạo đệt nọ đã tàn phá quê hương như thế nào sau 34 năm thống trị hai miền Nam-Bắc; khỏi cần so

sánh với các nòng láng giềng và các quố gia khác trên thố giố – cũng bằ ng ỳ thố gian đã vằ n lên nhố đi hĩa bằ y đằ m – mà cằ nhìn vào xã hằ i tan nát, luân thằ ng đằ o lý tiêu tan, thằ trằ ng cung cằ u quá đằ , con ngằ i chằ y theo vằ t chằ t mằ t cách điền củ ng là biằ t ngay.

Khố i cằ n phằ i nghe nhằ ng luằ n điằ u vì cằ m tính cằ a mằ t sằ ngằ i vằ thăm quê hằ ng rằ i trằ i hằ hằ i ca ngằ i: “Đằ t nằ c ngày nay khá rằ i, thôn quê đã có điằ n nằ c, ngằ i dân có quyằ n điằ i và có quyằ n chằ i luôn cán bằ cằ ng sằ n”. Thằ sao? Chằ có ba bóng đèn thằ p sáng trong vài túp lằ u thô sằ , nghèo khằ , lằ c hằ u; chằ có vài ngằ i vằ t miằ ng chằ i đằ ng cán bằ là đã có tằ do, là đằ t nằ c khá rằ i hay sao? Trong khi đó đa sằ các quố gia tằ do trên thằ giố đã và đang tiằ n vào mằ t đằ i sằ ng sung túc và văn minh nhằ t cằ a con ngằ i lằ i không đẽm ra so sánh!

Đúng! Viằ t Nam đã có tằ do, nhằ ng đó là thằ tằ do cằ a giai cằ p cai trằ đằ c “tằ do” ăn trên ngằ i trằ c, “tằ do” trằ n lằ t quằ n chúng đằ thằ hằ ng nhằ ng xa hoa, phù phiằ m trên nằ i thằ ng khằ cằ a toàn dân, vằ n đã quá khằ trong mằ t thằ kằ qua vì chiằ n tranh bom đằ n. Phằ i, Tằ là “tằ ” hằ quyằ t đằ nh sằ sằ ng cằ a ngằ i khác bằ ng hằ ng sủng và Do là “do” hằ tằ o nên nhằ ng thằ đằ n đẽ hèn đằ áp đằ o ngằ i dân, tằ c đằ t mằ i thằ quyằ n tằ do căn bằ n cằ a con ngằ i.

Đúng! Có tiằ n bằ , nhằ ng là thằ tiằ n bằ lằ a đằ o, mằ u mô xằ o quyằ t cằ p giằ t đằ đàn áp mằ i sằ chằ ng đằ i cằ a ngằ i dân – khao khát hít thằ không khí tằ do – đã và đang đằ ng lên đòi tằ do tôn giáỏ, tằ do đằ c sằ ng làm ngằ i.

Nói tằ i chính trằ là phằ i chằ ng minh bằ ng đằ kiằ n, bằ ng đằ ng lằ i cai trằ cằ a mằ t chằ đằ đang điằ u hành guằ ng máy quố gia. Chằ đằ ỳ nhằ thằ nào thì chúng ta đã thằ a biằ t, khằ i cằ n nhằ c lằ i làm gì cho tằ n giằ y tằ n mằ c. Nằ u hằ thằ t tâm lo lằ ng cho quyằ n lằ i cằ a quê hằ ng đằ t nằ c, cho ngằ i dân đằ c hằ ng nhằ ng quyằ n tằ i thiằ u cằ a con ngằ i thì 35 năm qua đằ t nằ c đã khá lên rằ i. Nằ u hằ có thằ t tâm xây đằ ng đằ t nằ c thì tằ i sao chúng ta phằ i bằ nằ c ra đi, phằ i tiằ p tằ c ra đi cho đằ n ngày nay, và phằ i chằ p nhằ n sằ ng chằ t trong đằ ng tằ kằ tóc đằ tìm tằ do? Vì thằ , nhằ ng luằ n điằ u ông cằ n thiằ u suy nghĩ ỳ chằ là mằ lý luằ n có lằ i cho cằ c tuyên vằ n cằ a CSVN.

Vằ y, hò là ai?

Hò là nhằ ng thành phằ n ích kằ , chằ biằ t sằ ng cho mình, miằ n sao có mằ t đằ i sằ ng sung túc trên xằ ngằ i là đã thằ a mằ n. Còn quê nhà, bà con làng xóm có sằ ng nhằ thằ i kằ “đằ đá” thì

cũng mất. Miến sao lâu lâu ta vẫn thăm cái xóm cũ uầy để thí cho mất vài đồng đồ, vẫn để cái tiêng, vẫn để cái nhặng ngườii thì nên ca tụng cho thà cái tội ái với kẻ của mình.

HỒ là ai?

HỒ là thành phần cán bộ để các công sự n cấy theo đoàn người t n n, n m vùng kh p m i n i, đóng vai qu c gia trá hình, ch c h i là bỏ d y t n công vào hàng ngũ ngườii Vi t Qu c Gia, v n đã chia r tr m tr ng do b n ch t v k , phi chính tr c a nh ng ngườii sinh ho t ngoài công c ng.

HỒ có mất sinh ho t n i gian, n i gián trong m i t ch c, để ng phái chính tr . M c tiêu chính c a h là phá nát các t ch c chính tr ch ng c ng, bày m u, ch c k dâm bên này, th c bên kia, gây mâu thuẫn n n i b , tung nh ng ngu n tin gi t gân ra ngoài làm cho qu n chúng m t ni m tin... M c tiêu c a h ch có th thôi. Khi đã thành công vì phá để các t ch c chính tr đi đ n tình tr ng g n nh b t e li t thì h đi đâu và làm gì? Dĩ nhiên là h đã l n th t k , v n c chán ngán th s , lui v ng i rung đùi đ m ti n và h ng nhàn, ôm theo m t để ng ti n, g i là công tác phí tr n đ i.

HỒ là ai?

Thà r ng t rõ thái để đ u hàng nh m t ông t ng, ông nh c sĩ “nh n” đã quay v v i để ng và nhà n c, ăn năn sám h i để để c h ng “l c” cu i đ i. Dù xú danh muôn thu , ngườii đ i nguy n r a, nh ng ít ra h đã bi u l thái để chính tr đ t khoát theo c ng để ngườii ta phân bi t l n ranh biên gi i rõ ràng gi a h và chúng ta. Còn h n nh ng tên n m vùng s ng v i nhi u m t n khác nhau để qu y phá các t ch c chính tr , h i đoàn, c ng để ng; th m chí trong gi i c m bút cũng không thi u nh ng tên t x ng là ngườii c m bút, nh ng b t x ng, l i háo danh, há m l i.. Chính h là m t th b i bút không h n không kém, v i t lách theo đ n đ t hàng, núp bóng trong t ch c Văn Bút, để “c để m ăn xôi” m t cách quy t li t v i m c đích xé nát t ch c nh m xóa b đ u tích còn l i c a ngườii Vi t qu c gia trên di n đàn qu c t .. H c để m dù không ăn để c xôi đ n để m t cách phi lý, phi văn hóa mà b t c ai có chút suy nghĩ cũng ph i nghi ng ch c ch n đằng sau h ph i có m t s c để y nào đó. H chính là “nh ng kẻ vô l i may m n” nh nhà văn Ph m Ngũ Yên đã để t tên trong m t lo t bài t cáo đích danh nh ng tên vô l i này tr c công lu n vào năm 2008.

Hò là ai?

Hò cũng là nháng ngäi vät biän, vät biän ra đi tìm tä do, nháng säng “väi vät chät và vät chät” nên theo thäi gian, thäi thä thäi phäi thä. Hò đã quay läng, cúi đäu phäc vä träc tiäp, hay gián tiäp cho cäc tuyên vän CSVN, sän sàng däm vào vät thäng lòng cäa täp thängäi Viät tä nän đä kiäm läi.

Hò là ai?

Hò là nháng nhäa “làm chính trä” theo kiäu läp đä, väi mä lý luän thiên tä, äa bänh bäng, không đänh häng nhä con thuyän không bän. Hò säng bên này väi thä giäi tä do vän minh, phä phä vät chät nhäng luän luän mä mäng ä mät “thiên đäng” khác: thiên đäng cäa hoang täng, thiên đäng cäa không täng. Nhäng näu hä đäc säng thäc trong cái “thiên đäng” äy, chäc chän là hä phäi län cän điän và trä thành ngäi điän säm nhät. Tiäc thay, khi va chäm väi thäc tä trong cái xã häi tha hóa äy thì häi hän cũng đã muän màng!

Hò là ai?

Hò là thành phän làm chính trä theo kiäu salon, thích đäc điän vän “xa đäm, gän đäm”. Nghĩa là ä xa thì hô hào “Đäm” đá, nhäng ä gän thì “Đäm” đäu bä chäy. Hò cä täng sä hòa häp đäc väi cäng sän bäng mät mä kiän thäc vä kä thuät mà hä häc đäc tä häi ngoäi. Vä näc hä sä đäc träng đäng và đäng cäng sän sä nghe theo hä. Đäng là hoang täng!

Hò là ai?

Hò là nháng thäng gia, väi quan niäm “chä làm thäng mäi, không làm chính trä”. Giäc mä cäa hä là giäc mä cäa nhäng “đäi gia” thäi mäi, đäc nhä näc ca täng và täng bäc trên tän mây xanh. Träc cä khi đät vän đä đäu tiän là “tiän đäu”; dĩ nhiên là hä phäi chäy theo giai cäp thäng trä, làm theo länh cäa bäo quyän đä kiäm läi. Vì väy, väi thành phän chä biät mua bán đä kiäm läi thì trách hä làm gäi cho bän tâm. Väi hä. quä häng dân täc không bäng mät quä chanh, khi vät hät näc là liäng vä ngay. Gän đây, nhiäu “đäi gia” đä tiän vä làm ăn vì đäc đäng nâng bä ca täng hät mình, nhäng chä mät thäi gian sau thì nhäng đäi gia này đäu bä trän lät säch sành

sanh... kêu Trại không thôi u! Cái giá “không làm chính trị, chỉ biết làm ăn” họ đã phải trả một cách cay đắng.

Lời kết:

May thay, dân tộc Việt trẻ trung tiến qua mấy ngàn năm nay cũng nhào vào hồn thiêng tổ tiên phù trợ, nên thành phố “Họ Là Ai” nói trên chỉ là thiêu hủy sạch, sâu mọt trong đời gia đình dân tộc Việt mà thôi nào cũng có trong lịch sử. Còn đời đa số những người bị bắt cóc ra đi tìm tự do thật sự từ năm 1975 đến nay, với một lòng, một chí hướng, đó là gì? Họ chỉ đơn giản sống để đưa đất nước tiến lên trong tự do dân chủ. Ngày nào còn bóng dáng cộng sản là còn đấu tranh đòi quyền sống cho đồng bào ruột thịt đang chịu đựng trăm đắng ngàn cay ở quê nhà.

Ba mươi lăm năm rồi, mặc dù những hiện tượng chia rẽ trong hàng ngũ cộng chúng ta đã xảy ra vì đời sống và vì chính chúng ta tạo nên cũng có, những những chỉ dẫn sẽ can thiệp đã và đang âm thầm hay công khai đấu đấu với CSVN để khắp mọi nơi với kiên trì, bất khuất, với một lòng với đời cuộc đấu tranh chống cộng. Ở quốc nội, các vị chân tu cộng các tôn giáo, các nhà đấu tranh cho dân chủ với không sống lòng đồng lên đòi quyền sống, quyền hành đạo, quyền được phát biểu tự do, mặc dù bị bắt giam cầm đã suốt 35 năm qua. Ở hải ngoại, với những chỉ dẫn sẽ xung trận ngăn chặn mọi sự xâm nhập cộng CSVN trên mọi chỉ dẫn tuyến. Xin cộng chúc “chân cộng đá mòn” thì những tấm lòng bất khuất mà thôi nào họ cũng đồng lên trong dòng sinh mệnh cộng dân tộc Việt.

Là những người may mắn thoát khỏi nạn vuốt cộng tập đoàn cộng sản, chúng ta không thể nào ngời yên ổn hạnh phúc, mà đã đến lúc phải góp sức vào công cuộc chung, tiếp tay với những anh hùng đang xả thân vì nước bằng cách với đồng, góp tinh thần – dù chỉ là lời nói – cho quý vị lãnh đạo tinh thần, những nhà đấu tranh cho dân chủ ở trong nước đang ngày đêm gian khổ, sống chết trước sự đàn áp dã man cộng bạo quyền cộng sản.

Có như thế thì chúng ta mới không phải lòng những anh hùng liệt sĩ đã nằm xuống cho chính chúng ta được sống. Có như thế mới không hề thẹn với chính lòng tâm mình mới khi nhìn lại những đồng nghiệp lưu lạc gian khổ suốt ba mươi lăm năm qua: “Ta đã làm được gì cho quê hương dân tộc”? Có như thế mới làm gương cho thế hệ trẻ trong việc gìn giữ nguồn gốc và tinh thần trách nhiệm đời với sự sinh tồn cộng dân tộc. Một Brian Doan, một Madison Nguyễn, một John Nguyễn... cũng chỉ là một thiêu hủy sạch như bé, bé hơn cộng những hòn sỏi khi ném xuống một huyệt lòng, với chỉ để sạch làm gần sống lẫn lộn. Thế nhưng, một khác cộng với đó là sự tinh thần cộng chúng ta, cộng tập thể những Việt không cộng sản, đó là đoàn kết và cộng gần gũi chăm sóc cho

35 Năm Sau và Họ Là Ai ?

Tác Giả: Lão Gà Tre

Thứ Bảy, 18 Tháng 9 Năm 2010 14:54

th< h< n< i ti< p g< n gi< truy< n th< ng gi< o d< c gia đ< nh.

Nh< n mùa qu< c n< n, xin đ< đ< c th< p n< n h< đ< ng lòng g< i đ< n h< n thi< ng c< a các anh linh t< sĩ, đ< ng bào v< đ< t bi< n, v< đ< t biên đ< a anh đ< ng n< m xu< ng cho đ< t m< s< m n< hoa t< do. Đ< ng th< i cũ< ng xin đ< đ< c nguy< n c< u b< nh an cho nh< ng anh hùng dân t< c đ< ng ngày đ< m chi< n đ< u m< t m< t m< t còn v< i CSVN trên m< i m< t tr< n.

Lão Gà Tre

Ngu< n trích:

<http://tamthucviet.com/articleview.a...c5%b8%40%1d%5d>